

РОЗДІЛ 1. ТЕОРІЯ ТА ІСТОРІЯ ПОЛІТИЧНОЇ НАУКИ

Кравець Микола Степанович
Павлюк Степан Петрович

Сьогодення української влади: філософія проблеми

УДК 347.1:130.1

DOI <https://doi.org/10.24195/2414-9616-2020-2-7-12>

Кравець Микола Степанович
кандидат філософських наук, доцент
ДВНЗ «Національний лісотехнічний
університет України»
вул. Генерала Чупринки, 103,
Львів, Україна

Павлюк Степан Петрович
доктор історичних наук, професор,
академік,
директор Інституту народознавства
Національної академії наук України
пр. Свободи, 15, Львів, Україна

В межах порівняльно-історичного методу аналізу сучасної соціальної філософії розкриті взаємозв'язки між різними соціальними явищами, які притаманні українському політичному простору вкінці 2019 – першій половині 2020 року. Такий підхід дав змогу виявити сутнісні причини розвитку групи соціальних явищ, зрозуміти, як і чому вони корелюють із розвитком суміжних соціальних спільнот, розкрити зміст низки гносеологічних, онтологічних та аксіологічних складників в сучасній політичній структурі українського суспільства.

В дослідженні показано, що українська політика вказаного періоду втратила єдиний вектор дії і розрахована на багатоваріантний підхід до розв'язання як стратегічних, так і тактичних завдань. Вказані явища викликали в багатьох українських політичних партнерів із Євросоюзу втрату інтересу до українських внутрішніх і зовнішньоекономічних проблем, створили реальні передумови до посилення російської експансії на українських теренах.

Наголошено на наявній недооцінці сучасним українським політичним корпусом політичного курсу Росії та її лідера, який попри всі колізії соціального розвитку Росії користується підтримкою значної частини електорату. Звернута увага на процеси неоднозначного підходу європейських політиків до проблеми захоплення Росією українських земель та втрату ними лідерства у політичному повсякденні сучасного світового розвитку. Порівняння політичного курсу нового українського керівництва з політичним курсом Росії попереднього 20-ти річного періоду свідчить про певну кореляцію цих явищ і наводить на думку про наявність в українському політикумі проросійських сил.

Розкрито те, що причини сучасного розвитку подій криються як у сьогоденні, так і в минулому історичному розвитку України. Зазначено, що в інформаційному форматі соціум буде самодостатнім для висхідного розвитку при наявності духовного інформаційного ресурсу, який є своєрідним рушієм для його поступу по висхідній суспільного прогресу.

В період незалежного розвитку сформувався стереотип соціальної розгубленості, коли з плином часу нічого не змінювалося як в історичній ретроспективі, так і в щорічній перспективі. В той же час формування нової української особистості відбувалося паралельно з процесом становлення української масової культури.

Ключові слова: соціальна філософія, політичне сьогодення, метод аналізу, масова культура, політична еліта, соціум, аксеологія, політичний піар.

Вступ. Насамперед українцям слід реально оцінити свого московського супротивника та усвідомити небезпечну тенденцію, започатковану українським політичним істеблішментом в останні місяці 2019 року. Тенденцію як тактику, відпрацьовану раніше в Росії, яка час від часу переноситься на український соціальний простір. З чого почав Президент РФ свою політичну кар'єру як одноосібного лідера держави? Різко збільшив фінансування армії та всіх силових структур; дозволив лояльним політичним структурам розкрадати сировинні матеріали, що дало в руки компромат і унеможливило їх майбутній політичний плюралізм; започаткував малозначимі соціальні проєкти, які стосувалися найбільш знедоленої маси росіян.

Віртуальний портрет російського лідера, створений в українських ЗМІ як політично безвідповідального керівника Російської Федерації, не відповідає дійсності і несе для України прогностичні політичні прорахунки. В.В. Путін володіє методиками політичного маніпулювання і управління державними структурами, має чітку мету (створення

нової Російської імперії), йому притаманне системне бачення шляхів досягнення імперської мети, а кроки прораховані на декілька позицій наперед (є багатоходовками).

Мета та завдання дослідження – проаналізувати на вказаному вище політичному фоні дії українського політикуму, виявити прорахунки та окреслити прогностичні варіанти їх подолання. У 2019 році молодий новообраний і малодосвідчений український політикум зустрівся з політичними інститутами нової тоталітарної Росії на чолі з її багаторічним лідером. На думку авторів, зрівнятися з ним у політичному маневруванні могли лише два українські президенти – частково Л. Кучма, повністю – П. Порошенко.

Результати. Нині системне гоніння на п'ятого президента, який вперше за більш ніж 300 років нашої історії відмежував Україну від «старшого брата», – це добре організована і проплачена багатоходовка російського керівництва. Не дивно, що європейські політики і дипломати розкритикували кримінальні провадження проти П. Порошенко

за підписання мінських угод. «Це Україна в найгіршому вигляді. Сором!», – зауважив колишній Прем'єр-Міністр Швеції К. Більдт [1]. Зазначені дії дискредитують і новообраного президента України.

Те, як працює команда нашого політичного противника, було продемонстровано на нормандському саміті в Парижі 9 грудня 2019 року. Сценарій був відпрацьований у Кремлі. Кортж президента РФ привертав увагу. Він приїхав останнім як імператор, якого чекають, його кортеж не був рівний іншим. Характерною була поведінка недоступності, власної значимості. Все крутилося навколо нього, говорило: «Він». «Він» – господар у Європі, а не Макрон і Меркель. Тут не нічия, як писала українська преса, а повний провал європейської політики, а з нею й української.

З цього приводу німецьке видання Bild написало, що роками володар Кремля дурить нас [2]. З фундаментальних доленосних питань на жодному із попередніх самітів і багатосторонніх зустрічей не було досягнуто і не буде у найближчий час досягнуто прогресу. Все відбувається, як тенденція до піднесення авторитету російського лідера і його визначального впливу на події у Європі. Європейські політики ідуть на крок позаду після В. Путіна.

Доцільно звернути увагу і на те, що за три тижні до саміту в Парижі, 12 листопада, В. Путін підписав закон, згідно якого Росія більше не визнає одну із статей додаткового протоколу до Женевських конвенцій щодо захисту цивільного населення під час міжнародних збройних конфліктів [3]. Висновок – у російського керівництва, крім плану повзучої анексії українських (і не тільки) земель, існує і діаметрально протилежний план їх військового захоплення. Про це досить красномовно свідчить заява В. Путіна, зроблена ним 19 грудня на щорічній пресконференції про те, що до складу України входять споконвічно російські землі Причорномор'я та східної частини України й із цим треба щось робити [4]. Така заява була зроблена з однією метою – подивитися, як на майбутню військову агресію РФ відреагує світова спільнота.

З чого розпочала роботу нова українська влада? Підвищення індивідуальної заробітної плати до сотень тисяч у державних структурах або структурах, які забезпечують відносну соціальну стабільність держави; суттєве урізання соціального пакету в держбюджеті на 2020 рік. Це в той час, коли 25 відсотків українців фактично перебувають за межею бідності, фактично на межі вимирання.

Доцільно нагадати, що масові виступи львів'ян з вимогою самостійності України початку 90-их років включали незадоволення великими зарплатами партократів. Вони перевищували пенсії в три, чотири рази. В сучасних партократів заробітна плата перевищує пенсії у сотні, а то і тисячі разів. Українське суспільство поступово доростає до розуміння рабської експлуатації з боку влас-

ної владної політичної еліти. Аналіз подій в українському соціумі з початку 2020 року наводить на думку про започаткування процесу дискредитації і морального знищення тих, хто на Майдані став на захист України. Українці поки що мовчки сприймають своє рабське становище.

Українцям потрібно набратися мужності і подивитися правді у вічі. З 2014 року на кордоні із сепаратистами нічого не міняється і не зміниться. Автори статті нагадують, що Росія ні на крок не поступилася у Придністров'ї, Абхазії, Осетії, Сирії, Венесуелі тощо. Українці як гинули, так і майже щоденно гинуть на кордоні. Це пов'язано насамперед з російською ментальністю, яка може змінитися тільки при розпаді Росії як імперії. ОРДЛО перетворилося у політичний піар політиків, «замішаний» на крові українців. Так. В.В. Путін пропіявився як миротворець; запропонував розведення провести по всій лінії; чисто і політично виважено обіграв як українських політиків, так і європейських. Головна мета Москви – не допустити Україну в НАТО. Автори звертають увагу на те, як ця мета хитро, підступно і продумано досягнута.

Невідомо з яких причин, але саме в цей складний період помічник президента США з національної безпеки Р. О'Брайен заявив, що зараз Україну не слід приймати в НАТО через війну з Росією, щоб не ставити альянс під загрозу військової конфронтації з Москвою (чим закінчилася аналогічна політика вкінці 40-х всім відомо) [5]. Росії на високому рівні дали зрозуміти, що доки триватиме конфлікт (фактично доки українців будуть додому везти в домовинах), доти Україні не бачити місця в НАТО, а отже і захисту від Росії. В такому випадку захиститися Україна повинна самостійно, створивши на міжнародній арені потужну проукраїнську коаліцію. Розведення військ вигідне насамперед Росії, це піар на псевдовидимість поступу з її боку. Розведення закріпить на тривалий час проросійський статус окупованих територій.

Автори нагадують, що нині російські паспорти на цих територіях отримали понад 150 тисяч громадян. Через п'ять-десять років з'явиться нове покоління із майже 100 відсотковим статусом громадян Росії і з російським світобаченням. Проблема повернення українських територій зникне сама по собі. Саме цих п'ять-десять років і не вистачає В.В. Путіну. Отже, час працює не на Україну.

Слід усвідомити, що без їх визначеної позиції щодо конфлікту на ситуацію впливатиме лише Росія. Про неоднозначну поведінку європейців можна зробити висновок із того, що в окремих досить впливових європейських засобах масової інформації подаються мапи України без Криму. Це не випадково. «Хтось» дуже цілеспрямовано готує європейську громадськість до думки про Україну без Криму [6].

В більшості зарубіжних видань підкреслюється, що П. Порошенко був найпослідовніший і найбільш результативний президент щодо здобуття Україною незалежного проєвропейського вектору розвитку. Тож якщо українці самі його «здали», то їм європейські цінності не притаманні, в них генетична ностальгія за безкоштовними путівками на Соловки. Те, що Європа зможе стримати Росію без США, – міф. Російський солдат, на відміну від європейського, служить за покликанням створення нової Російської імперії. Такого солдата важко зупинити. В цьому випадку європейським лідерам слід усвідомити, що якщо окремі російські політики заявляють, що російські танки протягом тижня будуть у Варшаві, то вони знають, про що говорять.

Чому так сталося? Що вплинуло на формування сучасної філософії українського вибору? Автори зазначають, що в інформаційному форматі соціум буде самодостатнім для висхідного розвитку при наявності духовного інформаційного ресурсу. Однак протягом останніх трьох століть в цей ресурс як українські сусіди, так і самі українці «підливали» ідеологічні домішки (меншовартості, старшого брата, державницької нездатності, примітивної культурності тощо). Сформувався *стереотип соціальної розгубленості*, коли з плином часу нічого не змінювалося. Це суттєво вплинуло на поведінку українського електорату в останні 10 років. Отже, пояснення слід шукати в особливостях становлення української особистості з кінця ХХ століття, коли почався процес формування особливого прошарку української масової культури.

Сьогодні ніхто не заперечує того факту, що трансформація індивідів у поле масової культури в основному відбувається в школі – соціальному інституті, якому українська держава за всі роки своєї незалежності практично не приділяла уваги. Своїх дітей український політикум навчав за кордоном, а дітей свого електорату – у матеріально вимираючих школах. Як наслідок понад 20 років в українській школі авторитет мають соціальні лінивці – молоді люди, не здатні до створення навіть примітивних засобів праці, з претензіями на особисту значимість. На початку ХХ століття не тільки у карпатських, волинських селах, а по всій Україні батько дитини, побачивши вчителя, знімав капелюха, сьогодні – ... ? Школи «вражені» вірусом посередності, примітивності. Престижем стало не оволодіння знаннями, а володіння цінними речами, тому формується потреба їх відібрати.

Всім варто зрозуміти, що не на ринку і сцені, а саме в освіті формується майбутнє України. втілене в дітях як пересічних українців, так і олігархів. Настала пора подивитися правді у вічі і проаналізувати, чому 80% старшокласників стали просто не придатними до навчання [7]? Чому частина випускників магістрів вишів у практичних навичках

інженерної діяльності не дотягують до рівня відмінника ПТУ 90-х років? В містах можна побачити соціальні стенди про безпечний секс замість пропаганди здорового духовного і фізичного способу життя, престижу праці. Може слід почати зі стендів, як правильно систематизувати свої мізки, тоді і друге автоматично стане на місце.

Молода людина після закінчення школи повинна усвідомлювати свої здібності і знати, яке місце вона може зайняти у суспільстві, як працювати далі над своїм інтелектом, щоб це місце відповідало її амбіціям. Задумуємось, чому з української армії за останні два роки (2017-2018) звільнилося понад 40 тисяч осіб [8]? За п'ять років в Україні було засуджено понад 9,5 тисяч військовослужбовців [9]. Це шлях до катастрофи. Адже ставка Кремля на повторення кримського варіанту зберігається і нині.

Діяльність українського політикуму з формування української особистості швидше нагадує позанаукові пошуки на рівні здорового глузду, спродуковані по незнанню чи на замовлення поза межових політичних структур. Слід зрозуміти, що найбільше багатство України – це Творцем дана природа і люди. Натепер це багатство ми втрачаємо в АТО. Втрачаємо не просто людину, а низку вже ніколи не народжених поколінь заради формування свідомого, духовно багатого українства.

Однак нині маємо: на одному полюсі – національне приниження українських заробітчан, нездатних добре жити в своїй державі, хвороби, екологія, наркотики, алкоголізм, суїциди, на іншому – розкіш тих, хто відкрито демонструє неповагу до свого народу і живе за його рахунок. Все це – опосередкований геноцид проти власного народу. Доведені до відчаю, голосуємо за кілограм гречки, цукру, за які ми вже заплатили, бо вони у нас вкрадені. Ми як і раби Римської імперії не думаємо про своє визволення, а про те, як би мати своїх власних рабів. Якщо волинські селяни сприяли знищенню тисяч гектарів землі, то це говорить про одне – ми духовно не стали і не відчуваємо себе власниками землі української, вона нам чужа. Отже і її можна продати чи подарувати ворогу. Цей історичний момент добре усвідомили ті, хто цього прагне.

Явище відособленого світобачення набуває на українських теренах системного характеру. Змінити систему можна лише за умови, коли ми будемо в змозі змінити самих себе. Автори зазначають, що тест Трампа на антикорупційність був провалений заявою нашого президента про «свого на 100 відсотків прокурора». Трамп зрозумів, що корупція в Україні – це національна риса і спосіб нашого буття. Вона не поза нас, вона в наших мізках. Масова культура українського суспільства з її особливим світобаченням є його всезагальним явищем.

Якщо проаналізувати заяви та виступи багатьох українських політиків сьогодні, то виявиться, що вони є досить примітивними, в них відсутній аналіз і синтез явищ, не визначені постановочні проблеми, автори не володіють методами їх дослідження і наукового управління, не розрізняють стратегію і тактику розв'язання складних питань розвитку українського соціуму. Все розраховано на духовно виснажені і матеріально знедолені маси людей. Тому досить легко кожний новий політикум приходиться до влади за рахунок гречки чи цукру. Український електорат нині сприймає світ таким, яким його подає інтернет. Молода людина відчуває себе гірше рабів Римської імперії. В них була перспектива, навколо нас все чуже – продане, приватизоване, здане в оренду.

Українець у власній країні народжується рабом, а не вільною українською особистістю. Він реально вільний від засобів виробництва, заводів, палаців тощо, вони у чужій власності, залишилося ще позбавити його землі предків. Внаслідок цього формується масова культура безбатьківщини. Там, де немає святості буття, соціум перетворюється у стадо. За неодноразовими опитуваннями авторів молодих людей і студентів серед десяти запропонованих цінностей патріотизм і національна свідомість посідають 7–10 місця. 59% молоді із 10 запропонованих заходів хочуть брати участь у розважальних діях, лише 5–10 відсотків – у духовних, а у світоглядно-пізнавальних – лише 3%. Тенденція загрозлива. У середовищі української масової культури розпочався процес формування аморфного, безнаціонального індивіда з мізками у айфоні, який комфортно себе буде почувати при наявності «Хліба» і «Видовищ».

Найбільшим досягненням українського політикуму у 2018–2020 роках стала «розбудова» фабрики локшини на вуха українців так, що окремі локшини почали заміщати наші мізки. Для масової культури це була принада, і вона на неї клюнула. Нині нічого не змінилося: одні створюють проблеми, інші кажуть, як їх вирішити на рівні масового сприйняття, треті продовжують красти, якщо не можна безпосередньо, то опосередковано. Чому до Верховної ради обрали саме таких? Інших немає. Верховна рада – це дзеркало сучасного українського соціуму. Можливо, українці нарешті подивляться в це дзеркало. Український політичний істеблшмент хоче побудувати український Лас-Вегас, де будуть продавати секс за гроші. Потрібно будувати не Лас-Вегас, а розбудовувати державу, в якій мораль буде адекватна українському менталітету.

Українці мають право поставити запитання. Чого вдалося досягнути? Скажемо відверто – з доленосних питань нічого. У нового українського політикуму є спроби на рівні президента, але їх немає на рівні депутатського корпусу. Останні

виступи президента свідчать, що як набрана, так і нещодавно реорганізована ним команда науково обмежена і політично недосвідчена. З подання своїх радників президент оголошує п'ять елементів формули майбутнього України [11]. Автори зазначають, що формула як математичне поняття передбачає рівність правої і лівої частин і подає криву розвитку процесу.

Оголошена президентом формула відображає перелік добрих намірів, які може подати будь-яка галичанка з українського гірського села. Що робити, знає кожен українець. Як робити, може знати високоосвічена національна еліта, а її у президентській команді немає. Автори аналізують лише один, перший пункт – мир. «Без миру ніякого розвитку бути не може...», – зазначає президент. Команда президента повинна знати, що миру на десятки років не буде. Отже, для українців вже подана перспектива злиденного існування. У формулі мала б бути подана технологія як, за якими методами, з допомогою яких механізмів досягти миру, або технологія, як в довготривалих умовах без миру вивести Україну на європейські стандарти життя для всіх українців.

Інші пункти є ще більш соціально-економічно і політично декларативними. Вміння будь-якого керівника, в тому числі і президента, полягає не в тому, щоб все знати самому, а в тому, щоб підібрати професійно кваліфіковану команду. Над цим ще варто попрацювати. Зокрема, попередній радник секретаря Ради національної безпеки і оборони з реінтеграції та відновлення Донбасу С. Сивохо називав п'ять кроків, покликаних допомогти «ментально повернути» людей на тимчасово окупованих територіях. Ідея була подана на рівні кухонних міркувань, мало місце повне нерозуміння змісту запропонованих понять. З такими порадами президент нашої держави не зможе реалізувати задекларовані, вкрай важливі для нашого розвитку програми [12].

На думку авторів, цей процес (політичної некомпетентності) набуває системних ознак, що вже формує аморфне соціополітичне поле українського політикуму (ніхто не знає, що робити). Так, 25 грудня цього року нардеп від «Слуги народу» О. Устенко заявив, що РФ напала на Україну в 2014 році за відміну мовного закону [13]. Цікаво, що за день до цього (24 грудня) в інтерв'ю радіостанції «Ехо Москви» О. Лукашенко заявив, що Україна сама дала привід до українсько-російського конфлікту. Як заявив О. Лукашенко: «Росіяни почали душити, мова там і інше...» [14]. Такий збіг подій – це випадковість чи закономірність? Цими заявами започаткована нова інформаційна програма про те, що в усьому винна Україна. Шкода, що вже не можливо запитати, що думають про це ті українці, які віддали своє життя на Сході. Що можна сказати про заяву пана О. Устенко? Політичний балаган! Напад на Україну, його стратегія і тактика готувалися в РФ роками.

Висновки. Що робити? Насамперед, навчити апарат методології аналізу і синтезу складних соціально-політичних питань і технології їх вирішення; виробити нову (прозору) програму дій (технологію), адекватну соціально-політичній та економічній ситуації сьгоднішньої України, Євросоюзу та Росії. Новому політичному бомонду України, як і всім українцям, варто усвідомити просту істину, що політичне керівництво Росії не санкцій боїться, а створення на її кордонах економічно процвітаючої, авторитетної на міжнародній арені, військово-сильної слов'янської держави, що неминуче призведе до політичних деформацій у себе.

ЛІТЕРАТУРА:

1. Европейские политики и дипломаты раскритиковали новое уголовное производство ГБР в отношении экс-президента, лидера «Евросолидарности» Петра Порошенко за подписание минских соглашений. URL: <https://ru.slovoidilo.ua/2019/12/11/novost/politika/evroparlamente-raskritikovali-proizvodstvo-otnoshenii-poroshenko>.
2. Путін – обдарований актор і роками водить нас за ніс, – Bild про нормандський саміт. URL: <https://fakty.com.ua/ua/svit/20191210-putinobdarovanyj-aktor-i-rokamy-vodyt-nas-za-nis-bild-pro-normandskyj-samit/>.
3. Путін підписав закон 12 листопада. URL: <https://gordonua.com/ukr/tags/vladimir-putin.html>.
4. Путін назвав «споконвічні російські землі» в складі України. URL: <https://www.segodnya.ua/ua/politics/putin-nazval-iskonno-russkie-zemli-v-sostave-ukrainy-1376918.html>.
5. Украина без Крыма: журнал The Economist опубликовал карту без аннексированного полуострова. URL: <https://ukranews.com/news/668078-karta-ukrainy-krym-the-economist-ne-vklyuchil-v-territoriyu-ukrainy>.
6. «Было бы непривлекательно»: у Трампа огорчили заявлением по вступлению Украины в НАТО. URL: <https://www.segodnya.ua/politics/bylo-by-neprivlekatelno-u-trampa-ogorchili-zayavleniem-po-vstupleniyu-ukrainy-v-nato-1364446.html>.
7. Рівень знань українських школярів нижче середнього: результати міжнародного дослідження. URL: <http://dialogs.org.ua/people/30936/>.
8. Українська армія розбігається: чому і як це зупинити. URL: <https://www.bbc.com/ukrainian/features-45739005>.
9. Прокурор розповів, скільки в Україні засуджених військовослужбовців. URL: <http://www.bagnet.org/news/politics/414552/prokuror-rozpoviv-skilki-v-ukrayini-zasudzenih-viyskovosluzhbovtsiv>.
10. Екс-міністр оборони розкрив кількість військових-зрадників України під час захоплення Криму. URL: <https://www.unian.ua/politics/2387487-eks-ministr-oboroni-rozkriv-kilkist-zradnikov-ukrajini-pid-chas-zahoplennya-krimu-rosiyanami.html>.
11. Зеленский рассказал про пять элементов «формулы будущего для Украины». URL: <https://www.ostro.org/general/society/news/581419/>.
12. Відмовитись від слова «сепари»: Сивохо назвав п'ять кроків для повернення окупованого Донбасу. URL: <https://prm.ua/vidmovitis-vid-slova-separi-sivoho-nazvav-p-yat-krokv-dlya-povernennya-okupovanogo-donbasu/>.

13. Нардеп от «Слуги народа» заявил, что РФ напала на Украину из-за отмены языкового закона. URL: <https://www.rbc.ua/rus/news/nardep-slugi-naroda-zayavil-rf-napala-ukrainu-1577263422.html>.

14. Лукашенко об агрессии РФ: «Украина хоть и маленький, но дала повод». URL: https://sensor.net.ua/news/3167251/lukashenko_ob_agressii_rf_ukraina_hot_i_malenkiyi_no_dala_povod.

REFERENCES:

1. Evropejskye polytyky y dyplomatyraskrytkovaly novoe uholovnoe proyzvodstvo HBR v otnoshenyy eks-prezydenta, lydera "Evrosolydarnosty" Petra Poroshenko za podpysanye mynskykh sohlashenyi. URL: <https://ru.slovoidilo.ua/2019/12/11/novost/politika/evroparlamente-raskritikovali-proizvodstvo-otnoshenii-poroshenko>.
2. Putin – obdarovanyi aktor i rokamy vodyt nas za nis – Bild pro normandskyi samit. URL: <https://fakty.com.ua/ua/svit/20191210-putinobdarovanyj-aktor-i-rokamy-vodyt-nas-za-nis-bild-pro-normandskyj-samit/>.
3. Putin pidpysav zakon 12 lystopada. URL: <https://gordonua.com/ukr/tags/vladimir-putin.html>.
4. Putin nazvav "spokonvichni rosiiski zemli" v skladi Ukrainy. URL: <https://www.segodnya.ua/ua/politics/putin-nazval-iskonno-russkie-zemli-v-sostave-ukrainy-1376918.html>.
5. Ukrayna bez Kryma: zhurnal The Economist opublikoval kartu bez anneksirovannoho poluostrova. URL: <https://ukranews.com/news/668078-karta-ukrainy-krym-the-economist-ne-vklyuchil-v-territoriyu-ukrainy>.
6. "Было бынепривлекательно": u Trampa ohorchyly zaiavleniem po vstupleniyu Ukraynyv NATO. URL: <https://www.segodnya.ua/politics/bylo-by-neprivlekatelno-u-trampa-ogorchili-zayavleniem-po-vstupleniyu-ukrainy-v-nato-1364446.html>.
7. Riven znan ukrainskykh shkoliariv nyzhche serednoho: rezultaty mizhnarodnoho doslidzhennia. URL: <http://dialogs.org.ua/people/30936/>.
8. Ukrainska armiia rozbihaietsia: chomu i yak tse zupynyty URL: <https://www.bbc.com/ukrainian/features-45739005>.
9. Prokuror rozpoviv, skilky v Ukraini zasudzhenykh viiskovosluzhbovtsiv. URL: <http://www.bagnet.org/news/politics/414552/prokuror-rozpoviv-skilki-v-ukrayini-zasudzenih-viyskovosluzhbovtsiv>.
10. Eks-ministr oborony rozkryv kilkist viiskovykh-zradnykiv Ukrainy pid chas zakhoplennia Krymu. URL: <https://www.unian.ua/politics/2387487-eks-ministr-oboroni-rozkriv-kilkist-zradnikov-ukrajini-pid-chas-zahoplennya-krimu-rosiyanami.html>.
11. Zelenskyi rasskazal pro piat elementov "formulybudushcheho dlia Ukrayny". URL: <https://www.ostro.org/general/society/news/581419/>.
12. Vidmovytys vid slova "separi": Syvokho nazvav piat krokv dlia povernennia okupovanoho Donbasu. URL: <https://prm.ua/vidmovitis-vid-slova-separi-sivoho-nazvav-p-yat-krokv-dlya-povernennya-okupovanogo-donbasu/>.
13. Nardep ot "Sluhy naroda" zaiavyl, chto RF napala na Ukraynu yz-za otmenyyazykovoho zakona. URL: <https://www.rbc.ua/rus/news/nardep-slugi-naroda-zayavil-rf-napala-ukrainu-1577263422.html>.
14. Lukashenko ob ahressyy RF: "Ukrayna khot y malenkiyi, no dala povod". URL: https://sensor.net.ua/news/3167251/lukashenko_ob_agressii_rf_ukraina_hot_i_malenkiyi_no_dala_povod.

The present Ukrainian authorities: the philosophy of the problem

Kravets Mykola Stepanovych

Candidate of Philosophical Sciences,
Associate Professor
Ukrainian National Forestry University
Generala Chuprynyky str., 103,
Lviv, Ukraine

Pavlyuk Stepan Petrovitch

Doctor of Historical Sciences, Professor,
Academician,
Director of the Institute of Ethnology
National Academy of Sciences of Ukraine
Svobody Avenue 15, Lviv, Ukraine

Within the comparative-historical analysis of modern social philosophy, the relationships between different social phenomena inherent in the Ukrainian political space at the end of 2019 – the first half of 2020 are revealed. This approach revealed the reasons for the development of a group of social phenomena and helped to understand how and why they correlated with the development of related social communities. It also revealed the content of a number of epistemological ontological and axiological components in the modern political structure of Ukrainian society.

It is scientifically substantiated that Ukrainian politics of this period has lost a single vector of action and is aimed at a multivariate approach to solving both strategic and tactical tasks. Such phenomena caused many Ukrainian political partners from the EU to lose interest in Ukraine's domestic and foreign economic problems, and created real prerequisites for enhancing Russian expansion in the Ukrainian territory. The article underscores the current underestimation of the political course of Russia and its leader, who, despite all the conflicts of social development in Russia, enjoys the support of a large part of the electorate.

Attention is drawn to the processes of the ambiguous approach of European politicians to the problem of the seizure of Ukrainian lands by Russia and the loss of their leadership in the political everyday life of modern world. Comparing the political course of the new Ukrainian leadership with the political course of Russia in the previous 20-year period indicates a certain correlation of these phenomena and suggests that there are pro-Russian forces in the Ukrainian politicum.

It is revealed that the reasons of the modern events lie in the present and past historical development of Ukraine. It is stated that in the information format the society will be self-sufficient for the growing development in the presence of a mental information resource, which is a kind of driving force for its social progress. During the period of independent development, a stereotype of social confusion formed, when nothing changed over time, both in historical retrospect and in the annual perspective. At the same time, the formation of a new Ukrainian personality took place in parallel with the process of becoming a Ukrainian mass culture.

Key words: social philosophy, political present, method of analysis, mass culture, political elite, society, axiology, political public relations.